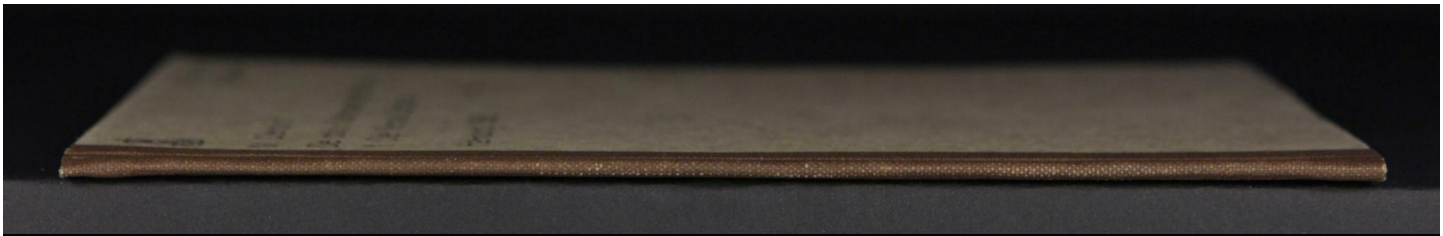
DA Box
35,-168,-4°

M. Clenovio
De obitu illustrissmæ principis
1. Die Mensis Octobris

Hamburg 1585

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

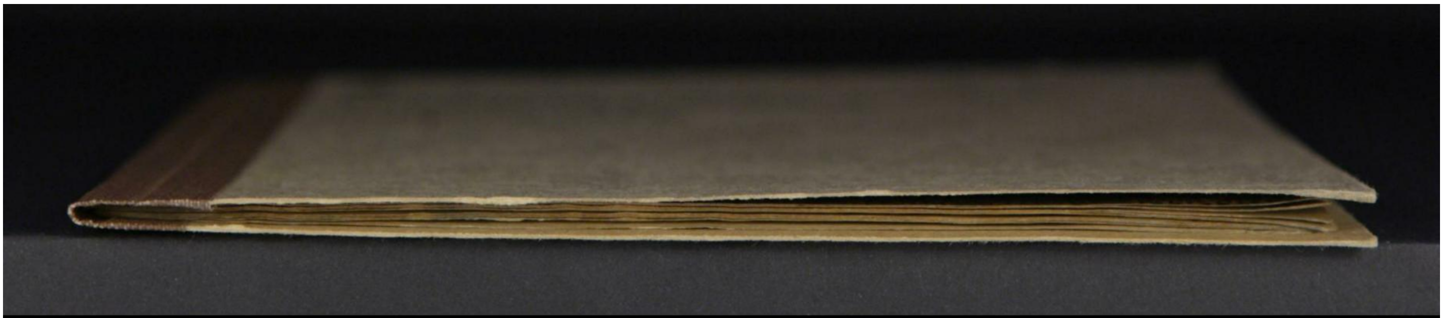

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

(LN bis 269)

DA BQx

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

35.-168. XXXII 30

CARMEN FVNEBRE

DE OBITV ILLVSTRISSIMÆ PRINCIPIS, AC

Dominæ ANNÆ: Illuſtriſsimi Principis ac Domini, Domini AVGVSTI, Dei gratia Ducis Saxoniæ, S. Romani Imperij Electoris &c. Coniugis laudatiſsimæ; quæ placidè in Chriſto ſaluatore noſtro obdormiuit, Anno 1585. I. Die Menſis Octobris:

SCRIPTVM

A

MICHAELE CLENOVIO

Hamburgenſe.

VVITEBERGAE Anno M. D. LXXXV.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

ELEGIA
AD ILLVSTRISSI-
MVM PRINCIPEM AC DN.
DOMINVM AVGVSTVM, DEI GRATIA

Ducem Saxoniæ, S. Romani Imperij Electorem, & Archimarſchallum, Landgrauium Thuringiæ, Marchionem Miſniæ, & Burggrauium Magdeburgenſem, Dominum ſuum clementiſsimum.

INclyte Saxoniæ Dux, & fortiſsime Princeps,
O decus & ſtirpis gloria ſumma tuæ;
Anxia ſi te non acuit moderatio rerum,
Quodq; tuis humeris grande recumbit onus:
Aſpice clementer noſtrum quemcunq; dolorem,
Quem tibi Leucorea mittit ab vrbe Cliens.
Accipe quinetiam facili mea carmina vultu:
Vultibus hæc fuerint ſi modò digna tuis.
Non Arabum ſpirant aurum: nec murice tincta
Incedunt: lachrymas dedecet ille color.
Sed tenui cultu, gemituq; immerſa nefando
Proueniunt, fletus teſtificata pios.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Nam ſimulac noſtras volitauit fama per oras,
Leucorei Matrem diſperijſſe ſoli:
Protinus ingenti pubes ſtudioſa dolore,
Coniugis interitum fleuit vbiq; tuæ.
Mœſta dolet caſum: caſu triſtatur acerbo:
Nec præter gemitus Leucoris omnis habet.
Ipſe ego dum ſtudeo teſtari carmine triſtes
Officij partes; non ſinit Ingenium.
Deficiunt vires: ſiquidem mihi denegat aures
Phœbus, nec præbet Calliopea Lyram.
Ne tamen omnino deſint veſtigia gratæ
Mentis, & in lachrymis, Dux generoſe, locus:
Idcirco Muſis lento ſub vimine iunctis,
Coniugis in mortem qualiacunq; fero.
Si non quo ſtudio, nec qua Pietate decebat,
Condita ſunt numeris funera tanta meis:
Sunt tamen exiguis vtcunq; ornata Camænis:
Exiguis etiam gratia rebus ineſt.
Gratius arridet Superis mage paruulus Iri
Agnus, & infuſus pura per exta liquor:
Quàm vel cæſa ſimul taurorum corpora centum;
Nam non dona placent: Mens pia ſola placet.
Sic mea mens placeat potius, Generoſe fauori
Princeps, quam quæ iam munera miſſa capis.
Non mihi cura fuit deſcribere ſingula verſu:
Hæc obiter tantùm fingere cura fuit.

Me

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Me dignare tuos inter Dux ſancte Clientes
Scribi, Principibus qui placuiſſe ſtudent,
Qui ſemper veris Heroum verſibus augent
Laudes, & numeris fortia facta canunt.
Perge iuuare ſacros vatum celſiſsime vates,
Princeps Saxonici laus memoranda throni.
Sic tibi perpetuò cantabunt carmina Vates:
Sic quoq; perpetuo carmine notus eris.
Sic tua Cumæos durabit fama per annos:
Sic regni veniet gloria multa tui.

Celſitudini tuæ

Addictiſsimus

Michael Clenouius Hamburgenſis Clientulus minimus.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

CARMEN FVNEBRE,

DE OBITV ILLVSTRISSIMAE PRINCIPIS AC DOMINAE ANNÆ AVGVSTÆ, &c.

ERgo graues iterum triſti ſub pectore fletus
Leucoris exerces, funere mœſta graui?
Quæ te cauſſa iubet lachrymarum effundere riuos,
Ac gemitu mentes excruciare nouo?
Nuper ab Heroum capiebas gaudia tædis:
Et de coniugio carmina læta dabas.
At modò quis ſtatus eſt? Quæuè hæc mutatio rerum?
Siccinè lætitiæ ianua clauſa nouæ?
Siccinè vertuntur dulces in funera plauſus:
Et quæ læta fuit redditur atra dies?
Dicite Leucorides: mœſto cur mœreat ore
Leucoris: & lachrymis irriget ora pijs.
Fallor? an AVGVSTI deſlet lachrymabile fatum
Coniugis: ac obitus ingemit ANNA tuos?
Ergò ſiqua prius meruerunt funera queſtus:
Si fuit hæc vnquam fletus in vrbe datus:

Jam date luctiſoni funebria ſigna vlulatus
Muſæ: Iam lachrymis ingemat omnis homo.
AVGVSTI ſiquidem, noſtri Ducis, inclyta coniunx
Occidit: & corpus flebilis vrna tegit.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mæſtum mæſto fundite corde melos.
Omnia triſtentur: ſuffundat lumina luctu
Leucoris: En matrem perdidit orba ſuam.
Tuq́; ô quæ ſequeris Muſarum caſtra Iuuentus,
Imple mæſtificis pectora mæſta ſonis.
Nil niſi triſte ſones: vel cum ſe gurgite mergit,
Nil cum Sol verſis mane recurrit equis.
Ante alios etenim, quibus eſt mors illa dolori,
Et quibus hic obitus triſtia corda parit:
Præcipuè nobis fas indulgere ſubinde
Fletibus, & luctus ſignificare pios.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ,
Et mæſtum mæſto fundite corde melos.
Aſpice quis miſeris inſit dolor omnibus: omnes
ANNA tuum interitum nocte dieq́; dolent.
Te ſine nil lætum: ſine te nihil amplius vlli
Gratum: delicias abſtulit vna dies.

Morte

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Morte tua, mundi totius gaudia frangis:
Frangis & Aönidum pectora morte tua.
Morte tua, cœli facies mutatur: & vrbes
Lætitiæ ponunt tempora morte tua.
Morte tua, querulos referunt arbuſta dolores:
Squalet hyems mœſto ſidere morte tua.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Ipſe etiam lachrymis humecto grandibus ora,
Nil niſi luctiſonum carmen ab ore ferens.
Fletibus immadeo totus, totosq́; per artus
Et dolor & gemitus, ſed ſine lege, ruunt.
Et quis flere vetet? duro vetet ære creatus:
Et qui de rigido marmore pectus habet.
Non mea circumdat chalybis præcordia maſſa:
Nec mea difficilis pectora torpor arat.
Flere equidem prodeſt: Silices ſi flere valerent
Flerent: Nam iuſti cauſſa doloris adeſt.
Plangite Leucorides: mecum modò plangite Nymphæ,
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Nam ſi reſpicias veræ Pietatis amorem
ANNÆ, ſi mentis ſemina ſacra ſacræ:

Tum

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Tum meritò poteris meritis perfundere pectus
Luctibus, & luctus ingeminare nouos.
Dum vixit, vixit nulli virtute ſecunda:
Et nulli ſimilis vixit in orbe Fide.
Caſta pudicitiam ſeruauit pectore caſto,
Exoſa illiciti furta nefanda tori.
Quinetiam ſi quos conſpexit turpibus vti
Ignibus, & Veneris caſtra maligna ſequi:
Protinus hos voluit puniri legibus omnes,
Et plecti ex noxæ conditione reos.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Quid dicam quantæ fuerint ſub pectore dotes
Virtutum, ac animi nobilioris opes?
Æqua fuit ſtudijs, Vatesq́; ante omnia amauit:
Et ſemper Clarijs artibus æqua fuit.
Æqua fuit Muſis, Muſis quicunq; vacarent,
Munificam ſemper præbuit æqua manum.
Vnde etiam ſemper Vatum ſub pectore viuet:
Donec erunt Muſæ: carmina donec erunt.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Sed quid ego ſtudeo virtutem æquare canendo
ANNA tuam? Vatis diuitis ille labor.
Non mihi ſunt vires tantæ, nec tanta facultas,
Quò poßim laudes æquiparare tuas.
Non mihi ſtat Proauos, nec clarum nomen Auorum
Dicere: nec numeris enumerare genus.
Sat mihi, ſi quemcunq; meum teſtetur amorem
Luctus, & officium denotet ille meum.
Sat mihi, ſi cineri perſoluam dona ſuprema,
Ac aliqua manes parte iuuare queam.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mæſtum mæſto fundite corde melos.
Occidit ægroti ſpes: & Fortuna Poëtæ:
Occidit, & ſecum gaudia noſtra rapit.
O regio infelix Danorum tolle querelas:
Te decet, heu, propriam condoluiſſe vicem.
Nunc opus eſt lachrymis: opus eſt nunc pectore triſti:
Eſt opus, vt largis fletibus ora laues.
Namq; tui perijt meritißima gloria Regis
Germana, Aönio commemoranda pede.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mæſtum mæſto fundite corde melos.

Fallor?

Fallor? an es meritò iuſtis immerſa querelis,
Et mortem Dominæ corde dolente doles?
Scilicet vt luget caſum Verona Catulli,
Virgilijq́ʒ necem Mantua tota dolet:
Sic lugubre ſolum, Dominam iam morte peremptam
ANNAM præpropera nocte dieq́ʒ gemis.
Ingemis AVGVSTI coſtam de pectore caſto
Abreptam, defles triſtia fata tori.
Fata doles, crudoq́ʒ ſedent ſub pectore morſus:
ANNAE dum memor es: fata maligna doles.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Sic quoq́ʒ Dux noſter pullo velamine tectus,
Coniugis, AVGVSTVS, funera ſæua dolet.
Tam citò ſe tanta viduatum coniuge deflet,
Deflet, & in lachrymis vix habet ille modum.
Et meritò: ſiquidem tantum quis ferre dolorem
Poßit, & erepta haud compare flere domi?
Ferreus eſt, duro ſeruans ſub pectore cautes,
Nec viget in toto corpore verus amor:
Interitu vxoris qui non triſtetur, & vltrò
Triſtia triſtificis fletibus ora lauet.
Fortia ſed quamuis deceant certamina fortes,
Nec facilè in fortem dura querela cadat:

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Attamen in fortes etiam ſuſpiria cordis
Sæpe cadunt: frangit fortia corda dolor.
Sic olim Æneas cernens ex ordine pugnas
Jliacas, largo flumine corda rigat.
Multa gemens, multis humectat luctibus ora,
Pictura paſcens pectora mœſta leui.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Sic igitur moreris? Sic ô Dux inclyta linquis
Mortales viſus, funeris ante diem?
Sic heu ſic viridi rapiuntur ab arbore fructus:
Sic fœtu pecorum deſtituuntur agri.
Sic etiam duro ſucciſa recumbit aratro
Planta, noua quæ vix ſurgere cœpit humo.
Scilicet hic finis lethi datur omnibus vnus,
Vt viuas moreris: viuis vt intereas.
Mancipio certè nulli conceditur vti
Vita: Mors omnes ſub ſua iura vocat.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Omnia mutantur nullo diſcrimine terris,
Et pereunt fato non remorante viri.

Omnibus

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Omnibus incumbunt Parcæ: rapit omnia tempus:
Et qui ſe ſperat viuere velle; cadit.
Nil ſtabile in vita eſt: duræ inclementia Mortis
Fulminat, & cunctis inijcit atra manus.
Scilicet arbitrijs vitam diſpenſat inermem
Parca ferox: ſternens omnia lege pari.
Non curat numerum: graciles nec reſpicit annos:
Nunc rapit hæc Iuuenes: nunc rapit illa ſenes.
Vidi ego qui ſeros ſibimet promiſerat annos,
In primo ætatis flore, & amore mori.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ,
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Inuida Mors quare nobis rapis optima ſemper?
Optima cum perdis: deteriora manent.
Quid iuuat Heroas crudelibus vrere telis?
Si tibi fas homines ſternere: ſterne malos.
Sterne malos: qui ſunt vino vicijsq́ ſepulti
Semper, & in vanis ocia rebus agunt.
Vox immota manet: numero Mors impare gaudes:
Diuitibus pariter pauperibusq́ vacas.
Nunc Codrum rapiens: Crœſi obliuiſceris vltrò:
Nunc Crœſum rapiens: Codrus in orbe manet.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Qualiter euerſis moriens Hyacinthus in oris,
Vomere ſuccisſus prætereunte iacet:
Sic (dolor) AVGVSTI cecidit Ducis inclyta coniunx,
Quæ patre Danorum rege creata fuit.
Ergo homo flos campi eſt, ſimilisq; volatilis vmbræ:
Scinditur: & ſi quem dicimus eſſe: FVIT.
Quàm citò purpurei ſternuntur frigore flores:
Quàm citò vernanti lilia vere cadunt:
Quàm citò tempeſtas, ventorumq́; ingruit horror:
Tam citò, vel citiùs qui valuêre, ruunt.
Fata manent omnes: ſed non manet exitus idem
Omnes: ô felix quem pia fata manent.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ,
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Nam, velut intereunt non vno, ſemper in agris
Flores, & ſurgunt Sole iuuante, modo;
Sed modò depaſcunt aliquos in vere Juuenci;
Nunc aliquos duro frigore ſternit hyems:
Sic quoq; non vna, nec eâdem ſorte feruntur
Mortales: miſcent vltima fata vices.

Certius

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Certius eſt fato nihil: eſt incertior hora:
Mors ſcio quod veniat: funeris hora latet.
Seu citò ſeu ſerò diris mors curſibus inſtet:
Nil refert, certò Mors ſua quenq; manet.
Fata manent terræ: mentem manet aura: ſed alma
Terra manet corpus: terra quod antè fuit.
Plangite Leucorides, mecum modò plangite Nymphæ:
Et mœſtum mœſto fundite corde melos.
Jam, quoniam perijt fatis vrgentibus ANNA,
Noſtra nec infectum reddere vota queunt:
Quid iuuat vlterius tanto ſupereſſe dolori:
Quiduè iuuat madidas ſemper habere genas?
Nil proſunt gemitus: nil ſi curſurus in Albim
Eridanus lachrymis creſceret vſq; nouis.
Jrrita ſpes omnis flendi, dolor irritus omnis:
Deſine qui luges, vomere littus aras.
Nam quæ ſtelliferas ſemel hinc migrauit ad arces,
Illam tu gemitu non reuocare potes.
Siſtite Leucorides mecum modò ſiſtite fletus,
Nec mœſtum mœſto fundite corde melos.
Ergò vbi iam penitus languerent pectora morbo,
Pectora quæ mœſto decubuère toro:

Protulit

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Protulit hos triſti non longo à limine mortis
Corde ſonos, Princeps, pectore freta Deo.
Fata vocant: linquoq; volens mortalia membra:
Ad cœli pergo culmina: Fata vocant.
Sed tu Chriſte faue, cum ſpiritus ibit in auras:
Ne pereat precium mortis inane tuæ.
Siſtite Leucorides mecum modò ſiſtite fletus:
Nec mœſtum mœſto fundite corde melos.
En mea deploro veteris contagia noxæ,
Peccati facio me quoq; ſponte ream.
Vita ſcatet maculis fateor, corpusq; pudendis
Sordibus imbutum eſt: ſordibus ægra feror.
Has precor abſumat tuus ô de vulnere ſtillans
Sanguis, & hos næuos abluat ille cruor.
Hæc vbi dicta: leues ſubitò conceſſit in auras
Spiritus, & clauſit lumina preſſa ſopor.
Siſtite Leucorides mecum modò ſiſtite fletus;
Nec mœſtum mœſto fundite corde melos.

ELE.

ELEGIA
AD
SERENISSIMVM AC POTENTISSIMVM PRINCIPEM ET DN. Dominum FRIDERICVM II. Daniæ, Norvvegiæ, Gothorum & Vandalorum Regem, Dominum ſuum clementiſsimum.

AH quis te gemitus: Quis te pius inclyte fletus
Rex mouet: ah quis nam pectora mœror habet?
Ah qui te talem tanti rapuêre dolores?
Ah quis te tanto funere flere iubet?
Cur tibi ſuffuſo lachrymarum gurgite flumen
Creſcit: & è fletu cur vada ſalſa fremunt?
Fallor? an AVGVSTAE *fatum, miſerabile fatum*
Principis, & vitæ ſtamina fracta doles?
Sic eſt: Hanc propter tibi ſuffunduntur obortis
(Vtpote quæ Soror eſt) fletibus ora pijs.
Sunt lachrymæ rerum & mentem mortalia tangunt:
Tangeris, & dubias ingemis vſque vices.
Hinc non tàm dura raptam tibi morte Sororem
Defles; quàm mundi lubrica vela vagi.
Defles arbitrium Fati, ſortisq́; fugacis
Tempora, diuerſis tempora plena malis.
Et meritò: Quis enim iubeat deponere luctus?
Aut velit hanc tantam non doluiſſe vicem?

Credite

Credite difficile eſt, lachrymas in funere triſti
    Siſtere: difficile eſt linquere poſſe ſuos.
Ægrè fert Nati caſum pater: Vxor amati
    Coniugis occaſum nocte dieq́ gemit.
Filius è gremio Matris disiungitur ægrè,
    Maxima ſpes vitæ deliciumq́ ſuæ.
Triſtia nec patitur ſyncerus amicus amici
    Fata ſui: caſum corde dolente dolet.
Sic quoq́ credibile eſt, tua, Rex inuicte, Sororis
    Dulcis ob interitum, luctibus ora premi.
Fata mouent animum: ſurguntq́ in pectore στοργαὶ:
    Vnde ſolent curæ vergere ſæpe graues.
Vnde ſuæ genitor ſobolis meditatus acerbum
    Caſum, triſtitiæ ſigna dolenda capit.
Hinc quoties ſecum, Natæ vel funera Nati
    Colligit; & durum cogitat eſſe mori:
Protinus vbertim lachrymis obtunditur atris,
    Effodit & pectus patria cura ſuum.
At quoniam hæc Chriſti fuit: vt fuit: alma voluntas;
    Lugendi facito triſtitiæq́ modum.
Durum eſt confiteor tantum tibi pignus Amoris
    Ereptum: durum eſt talia fata pati:
Attamen in lachrymis modus eſt: modus omnis vbiq́
    Vtilis: in luctu non periiſſe decet.
Finge tibi viſam: viſam ſic finge videri,
    In cœlo donec vos liget vnus amor.

Pelle

Pelle procul gemitus: procul omnes pelle querelas:
Pelle: nec indulge fletibus vſq; nouis.
Nam tua quæ periȷt, cœli iam viuit in oris,
Germana: & ſuperis gaudet adeſſe choris.
Poſtq; tot immenſos cumulos, molesq; laborum,
Sperata fruitur iam ſtatione Poli.
Illic cum ſanctis viduis, ſanctisq; maritis,
Ocia tranquillæ plena quietis agit.
Non illic ſcabies: non cura: nec ægra ſenectus
Regnat: nec duro frigore ſæuit hyems:
Sed dulces moduli: ſed dulcia iubila cætus
Angelici, ſemper diuite fonte fluunt.
Felix qui poterit maris implacabilis æſtus
Vincere, & optato claudere fine diem.
Illius in cineres abeat mortale cadauer
Iam licet, & mortis ſtamina dira ferat:
Non tamen in totum moritur: mens æthere viuit;
Inq; beatorum pace perennis agit.

Tuæ Sernitat,

Obſeruantiſs,

Michaël Clenouius
Hamburgenſis
Clientulus minimus.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 269 [35,-168 4°]